

Arrest

nr. 294 019 van 11 september 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd, mevrouw X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 4 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat J. RICHIR en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 3 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 30 november 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 mei 2022 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, geboren en getogen in de provincie Nangarhar, district Kaga in het dorp Azizkhel. Je bent bijna zeventien jaar en dus minderjarig. Je bent Pahtoen van etnische origine en een soennitische moslim. Je was ongeveer dertien of veertien jaar toen je Afghanistan verliet in 2019. Je ouders en je zus verblijven in je dorp, drie andere zussen zijn gehuwd en wonen in de regio. Via de FB van je neef moederszijde heb je sporadisch contact met je familie. Toen je in Afghanistan was, hielp je je vader en ging je op wandel met de geiten. In de periode voor je vertrek werd er hevig gevochten tussen arbaki van nabijgelegen posten en Taliban. In jouw dorp was Taliban prominent aanwezig en vroegen ze eten aan de mensen. Op een dag was jij met vrienden cricket aan het spelen, toen er een paar Taliban strijders passeerden. Jullie keken er niet van op omdat jullie gewoon waren aan de aanwezigheid van Taliban in de regio. Maar toen jij en je vrienden in de buurt schoten hoorden, vluchtten jullie naar de nabij gelegen moskee van Ako Ghani. Tumult bereikte de moskee en de mensen, die uit de Shirazwinkels kwamen gelopen, riepen dat P. was neergeschoten. Jij en je vrienden volgden de mensen. Het lichaam van jullie dorpling werd in het veld verderop gevonden. Uit de nabijgelegen controleposten kwamen ook arbaki naar de plaats waar het lichaam lag. De arbaki vroegen aan de omstaanders wie de man hadden neergeschoten. Niemand zei iets, waarop jij zei dat hij door de Taliban was neergeschoten. Het lichaam van P. werd naar het hospitaal gebracht. Je ging naar huis en vertelde aan je vader wat er was gebeurd, dat niemand iets zei, maar jij wel. Je vader was boos, maar zei verder niets. De volgende dag kwam er een jongen naar je vader met de boodschap dat hij en jij zich dienden te present eren bij A.S., een beruchte Talib van je regio. Die bevindt zich op een hoger gelegen plek, dat als het centrum van de Taliban wordt gezien en waar ze recht spreken. Je vader was in paniek omdat hij ervan overtuigd was dat jullie niet levend van die plek zouden terugkeren. Je vader bracht jou naar het huis van je oom moederszijde. In de avond zijn de Taliban naar jullie huis gekomen en hebben ze naar jou gevraagd. Ze waren boos omdat jullie niet gekomen waren. Toen je vader zei dat je er niet was, drongen ze binnen in het huis. Omdat de Taliban je niet vonden, zeiden ze tegen je vader dat hij jou zo snel mogelijk bij hen diende te brengen. Je vader vroeg advies aan je oom en er werd besloten om jou zo snel mogelijk het land uit te sturen. De volgende ochtend werd je opgehaald door een smokkelaar en vatte je je reis aan. Je reisde via Nimroz naar Iran, Pakistan en Turkije en verder via Griekenland, Macedonië, Servië, Bosnië, Kroatië en Slovenië naar Italië en via Frankrijk naar België waar je op 03 augustus 2020 een vraag om internationale bescherming indiende. Bij terugkeer vrees je de Taliban omdat je je niet hebt aangeboden bij hen en ook omdat je in het buitenland bescherming hebt aangevraagd. Ter ondersteuning van je vraag om internationale bescherming, leg je een kopie neer van de taskara van je vader.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient door het Commissariaat –generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat je de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden toegekend overeenkomstig Art. 1, Par. A, lid 2 van de Conventie van Genève. Je hebt immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er ten aanzien van jou een risico op vervolging kan worden vermoed zoals omschreven in bovenstaande Conventie, zijnde een persoonlijke vrees voor vervolging op grond van je nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging en/of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Je stelt een vrees te hebben vanwege de Taliban omdat je je niet op hun verzoek hebt gepresenteerd bij hen. Aan je verklaringen kan onvoldoende geloof worden gehecht.

Ten eerste, aangaande de reden waarvoor je je diende aan te melden bij de Taliban, namelijk omdat je als enige tegen de arbaki zou hebben gezegd dat jullie dorpeling P. door de Taliban werd gedood, moet toch worden opgemerkt dat je dit onvoldoende aannemelijk maakt.

In de door jou geschetste context, stonden er heel veel mensen rond het lichaam van P. en werd er ook heen en weer gesproken over wat er was gebeurd. Zo verklaar je dat de mensen erover spraken dat hij "door die vijf mensen" zijnde Taliban was neergeschoten, dat ze speciaal gekomen waren om hem te doden. Je ving zelfs op dat iemand zei dat hij aan het bellen was toen hij werd neergeschoten (CG p.12). Op de vraag of iemand iets had gezien, of er mensen waren die gezien hadden dat de Taliban de man hadden neergeschoten, geef je geen duidelijk antwoord en zeg je "ja, de jongens met wie ik cricket speelde, zeiden ook niets". Hierbij moet worden vastgesteld dat jij en je vrienden enkel hebben gezien hoe vijf Taliban strijders voorbij het cricketveld zijn gekomen (CG p.9). Omdat er weinig tijd zat tussen dit moment en de schoten, verkeerde je in de veronderstelling dat de man door de Taliban werd gedood. Dit werd ook door omstaanders gezegd. Dit incident vertel je levendig en het is aannemelijk dat je iets dergelijks hebt meegemaakt.

Echter, het is opmerkelijk dat in de gegeven context, waarbij er veel mensen rond het lichaam staan, niemand van de volwassenen de vraag van de arbaki zou beantwoorden. Het is raden naar de reden hiervoor, maar nog gesteld dat er een zekere omerta geldt en/of de mensen niet durven om de Taliban aan te wijzen, dan is het zeer opvallend dat jij, een jonge snaak van dertien of veertien jaar zoiets wel zou doen. Op die leeftijd ben je voldoende op de hoogte van culturele codes die zeer sterk zijn tussen Pashtoen (CG p.7). Binnen de Afghaanse cultuur, waar kinderen en jongeren geacht worden hun mond te houden in aanwezigheid van volwassenen, is het weinig aannemelijk dat jij het zou hebben aangedurfd om de stilte te doorbreken en aan de arbaki te vertellen dat Taliban de man hadden neergeschoten. Dat niemand van de omstaanders hierop zou reageren, is weinig waarschijnlijk (CG p. 13). Hierbij dient ook te worden opgemerkt dat ook de arbaki je geen verdere vragen hebben gesteld (CG p.12), wat toch mag verbazen als je een dergelijke verklaring zou doen. Nog gesteld dat je in de chaos van het moment je mond zou hebben voorbij gepraat, dan werd er duidelijk geen aandacht aan gegeven, noch door de arbaki, noch door de omstaanders (CG p.12-13). Het is dan ook weinig overtuigend dat iemand van de omstaanders de moeite zou hebben genomen om naar de Taliban te stappen, om hen te zeggen dat jij gezegd had dat P. door hen werd neergeschoten (CG p.13).

Vervolgens komt er de volgende dag een jongen tegen jouw vader zeggen dat hij zich samen met jou moest aanbieden bij A.S. a.k.a. H. die de belangrijkste Taliban is van jullie regio en die zetelt op "de hogere gelegen plaats" (CG p.13). Je verklaring overtuigt niet. Het is toch weinig aannemelijk dat de Taliban, die in de regio dagelijks geëngageerd zijn in gevechten met de arbaki zich druk zouden maken over een uitspraak, van een jongen, die voor hen geen enkele consequentie heeft. Kort onderzoek op internet leverde één bron op waarin verwezen wordt naar een Talibancommandant in Khogyani, met de naam H., maar deze persoon werd gedood in 2013 (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). De naam van een zeer actieve top - commandant in je regio (zie aan het dossier toegevoegde informatie), met name (Mullah) D., ken je niet (CG p.7).

Je verklaart dat je vader panikeerde omdat er van die hogere plaats niemand levend terug komt. Een voorbeeld uit je eigen familie spreekt dit echter tegen. Zo verklaarde je dat één van je neven soldaat was bij het leger, dat zijn familie problemen kreeg met de Taliban en onder druk werd gezet om hun zoon aan te moedigen te stoppen met zijn job voor het leger, wat deze ook heeft gedaan. Op de vraag of hij dan in de problemen was geraakt, zeg je dat hij voor ondervraging werd meegenomen naar de "hogere plaats" en dat er daarna geen problemen meer waren (CG p.8). In de door jou geschetste context is het weinig aannemelijk dat je vader niet naar de Taliban zou gaan, eventueel vergezeld van de malik, om te vernemen wat het probleem is en hoe het kan worden opgelost. Immers, hoewel de Taliban burgers doodden, in de eerste plaats deze met nauwe banden met de (voormalige) Afghaanse overheid, is het toch niet geloofwaardig dat ze iedereen die ze naar "de hogere plaats" roepen, ook daadwerkelijk doden, zoals je blijft beweren (CG p.14). Het voorbeeld van je neef, spreekt dit overigens tegen. Bovendien, gezien het om een relatief klein vergrijp gaat, gesteld dat je als enige in publiek zou hebben gezegd dat P. door Taliban werd neergeschoten – wat weinig waarschijnlijk is-, is het niet uitgesloten dat jij en je vader er met een waarschuwing vanaf zouden komen. Niet opdagen zou wellicht erger zijn. Het is niet overtuigend dat er geen alternatieve reacties waren, dan je naar het huis van je oom te sturen en af te wachten. Gezien je vader de verantwoordelijkheid had om je te presenteren, overtuigt het niet dat hij thuis blijft en afwacht.

Je verklaart dat je vader je naar het huis van je oom moederszijde bracht, nadat hij zou zijn gesommeerd door een kind. In de avond kwamen de Taliban naar het huis van je vader, vroegen naar jou en drongen het huis binnen toen je vader zei dat je er niet was. Je vermoedt dat je vader door hen werd geslagen, maar hierop doorgevraagd, kan je geen verdere informatie geven. Op de vraag of je iets aan je vader hebt gezien, zeg je dat je hem niet goed hebt kunnen zien (CG p.13), wat toch een bevreemdende verklaring

is. Immers, indien je vader werkelijk in elkaar zou zijn geslagen, zoals je verklaart, dan moet dat toch op de een of andere manier zichtbaar zijn geweest.

Hoe dan ook, je bent niet op de hoogte of je vader na jouw vertrek nog enige problemen heeft gehad met de Taliban, omwille van het door jou aangehaalde vluchtmotief (CG p.14). Dit is toch opmerkelijk –en ondergraaft de geloofwaardigheid van je verklaringen terzake-, aangezien je vader zich samen met jou diende te presenteren, en hem – na de beweerde inval van de Taliban in jullie huis – werd gezegd dat hij zijn zoon zo vlug mogelijk diende te presenteren. Je stelt dat je familie je misschien niet volledig inlicht, toch is het in het kader van je vraag om bescherming een belangrijk element om te weten of na je vertrek de Taliban je vader verder persoonlijk hebben gevisieerd. Hoewel je verklaart weinig contact te hebben met je vader, kan je je moeder contacteren via de FB van een neef (CG p.6). Het was dus niet onmogelijk om je op de hoogte te stellen. Je verklaart dat je heel ongerust bent over je ouders en je zus, maar dit heeft voornamelijk te maken met de algemene situatie na de machtsovername van de Taliban. Zo verklaar je dat je vader oud is, dat de Taliban om eten komen vragen, wat moeilijk is (p.14 en p.16).

Uit het bovenstaande volgt dat je je vrees voor vervolging vanwege de Taliban onvoldoende aannemelijk heb gemaakt en bijgevolg kan je de hoedanigheid van Vluchtelingen niet worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op

https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de

periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Net zomin laat je na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011,

nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen. Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke

onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Tot slot, de door jou neergelegde taskara van je vader, kan bovenstaande conclusie niet wijzigen, aangezien het een loutere aanwijzing is van je identiteit die hier verder niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A, § 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van “de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur”, van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en van het recht verhoord te worden.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze vervolgens te weerleggen.

Vooreerst zet verzoeker op theoretische wijze het statuut van het kind en de gevolgen daarvan uiteen, waarbij wordt gewezen op zijn kwetsbaarheid en de beperking van fundamentele vrijheden van het kind in Afghanistan alsook op het risico gerekruteerd te worden door de taliban.

Vervolgens wijst verzoeker op zijn persoonlijke geschiedenis en gaat concreet in op de analyse van het CGVS.

Voorts bespreekt hij op uitvoerige wijze zijn verwesterlijking.

Verder zet hij op diepgaande wijze de toekenning van de subsidiaire bescherming uiteen.

Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit algemene landeninformatie, persartikels, academische literatuur, de notities van zijn persoonlijk onderhoud, rechtspraak van de Raad van state, rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM), rechtspraak van het Hof van Justitie (HvJ) en 's Raads rechtspraak.

2.2. Stukken

2.2.1. Ter staving van het verzoekschrift wordt gewezen op volgende inventaris der bronnen:

“1. Nansen, *Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek*, oktober 2021, beschikbaar op: <https://nansen-refugee.be/wpcontent/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Talibanmachtsovername.pdf>

2. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*, 30 August 2018, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>

3. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*, februari 2022, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/61d851cd4.html>

4. UNOCHA, *Situation of human rights in Afghanistan, and technical assistance achievements in the field of human rights - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*, 8 februari 2022, beschikbaar op:

https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/A_HRC_49_90_E.pdf

5. UNOCHA, *Afghanistan : Humanitarian Response Plan (2022)*, 11 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.humanitarianresponse.info/en/operations/afghanistan/document/afghanistan-humanitarian-response-plan-2022>

6. OHCHR, *Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan*, 7 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.ohchr.org/en/statements/2022/03/interactivedialogue-high-commissioners-report-afghanistan?LangID=E&NewsID=28218>

7. World Food Programme (WFP), 'Our presence is hope': Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan, 25 januari 2022, beschikbaar op:
<https://www.wfp.org/stories/our-presence-hope-call-funds-winter-spells-hungerafghanistan-0>
8. World Food Programme (WFP), Afghanistan Emergency, beschikbaar op:
https://www.wfp.org/emergencies/afghanistanemergency?_ga=2.175369258.92035765.1647553870-1001821024.1647553870
9. World Food Programme (WFP) & Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations, Hunger Hotspots. FAO-WFP early warnings on acute food insecurity: February to May 2022 Outlook, 2022, beschikbaar op: <https://doi.org/10.4060/cb8376en>
10. United Nations, Statement by Dr Ramiz Alakbarov, Deputy Special Representative for the Secretary General, Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator, on the Continued Food Insecurity and Malnutrition Crisis Facing People in Afghanistan, 15 maart 2022, beschikbaar op:
<https://afghanistan.un.org/en/174875-statement-dr-ramizalakbarov-deputy-special-representative-secretary-general-resident>
11. EASO, Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report, januari 2022, beschikbaar op:
https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf
12. EASO, COI Query Response Afghanistan, 2 september 2020, beschikbaar op:
https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_09_Q19_EASO_COI_Query_Response_AFG_Westernisation.pdf
13. EASO Country of Origin Information Report, Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms, December 2017, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>
14. U.K. Home Office, Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban, februari 2022, beschikbaar op:
https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf
15. ACLED, Regional Overview: South Asia and Afghanistan 5-11 February, 17 februari 2022, beschikbaar op: <https://acleddata.com/2022/02/17/regional-overview-south-asiaand-afghanistan-5-11-february-2022/>
16. ACLED, Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 3 februari 2022, beschikbaar op:
<https://acleddata.com/2022/02/03/regional-overview-south-asia-andafghanistan-22-28-january-2022/>
17. OSAR, Afghanistan: risques au retour liés à « l'occidentalisation », 26 maart 2021, beschikbaar op :
https://www.refugeecouncil.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Herkunftslanderberichte/Mittlerer_Osten_-_Zentralasien/Afghanistan/210326_AFG_Verwestlichung_f.pdf
18. Asylos, Afghanistan: Joint report on "Westernised young males returnees", augustus 2017, beschikbaar op: <https://asylos.eu/wp-content/uploads/2017/08/AFG2017-05-Afghanistan-Situation-of-young-male-Westernised-returnees-to-Kabul-1.pdf>
19. Humanitarian Response plan - Afghanistan, Humanitarian Programme Cycle 2022, janurai 2022, beschikbaar op : <https://www.humanitarianresponse.info/sites/www.humanitarianresponse.info/files/documents/files/afghanistan-humanitarian-response-plan-2022.pdf>
20. Human Rights Watch, Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis, 17 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2022/03/17/time-running-outaddress-afghanistans-hunger-crisis>
21. Human Rights Watch, Afghanistan: Taliban Deprive Women of Livelihoods, Identity, 18 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2022/01/18/afghanistantaliban-deprive-women-livelihoods-identity>
22. UN News, Avoid starvation - 'Immediate priority' for 3.5 million Afghans, 3 december 2021, beschikbaar op: <https://news.un.org/en/story/2021/12/1107132>
23. UN News, Afghanistan: UN launches largest single country aid appeal ever, 11 januari 2022, beschikbaar op: <https://news.un.org/en/story/2022/01/1109492>
24. Reuters, U.S. faces snags in bid to speed up at-risk Afghan evacuations, 4 februari 2022, beschikbaar op: <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/us-faces-snags-bidspeed-up-at-risk-afghan-evacuations-2022-02-04/>
25. Reuters, Afghans face "avalanche of hunger and destitution" - UN agency, 14 december 2021, beschikbaar op: <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/afghans-faceavalanche-hunger-destitution-un-agency-2021-12-14/>
26. Jurist, Afghanistan dispatch: Taliban ignore real problems while invading private homes in arbitrary searches, 13 maart 2022, beschikbaar op:
<https://www.jurist.org/news/2022/03/afghanistan-dispatch-taliban-ignore-realproblems-while-invading-private-homes-in-arbitrary-searches/>

27. Le Monde, Comment les talibans ont profité de la drogue en Afghanistan, 24 oktober 2021, beschikbaar op : <https://www.youtube.com/watch?v=ZC1A1cV6A>
28. Le Parisien, Afghanistan : 12,3 millions de dollars retrouvés chez d'anciens responsables, 15 september 2021, beschikbaar op : <https://www.leparisien.fr/international/afghanistan-123-millions-de-dollars-retrouveschez-danciens-responsables-15-09-2021-F65W4VZUQBHNPFVO3ZICH7BSWU.php>
29. Le Monde, « Si la sécheresse continue comme ça, je vais tout abandonner » : en Afghanistan, le désespoir des agriculteurs, 21 november 2021, beschikbaar op : https://www.lemonde.fr/international/article/2021/11/21/en-afghanistan-si-lasecheresse-continue-comme-ca-je-vas-tout-abandonner_6103016_3210.html
30. Le Monde, Afghanistan : face à la famine, un responsable des talibans demande une aide humanitaire « sans parti pris politique », 7 januari 2022, beschikbaar op : https://www.lemonde.fr/international/article/2022/01/07/afghanistan-face-a-la-famineun-responsable-des-talibans-demande-une-aide-humanitaire_6108594_3210.html
31. La Libre, Les Afghans aussi méritent notre aide, 23 maart 2022, beschikbaar op : <https://www.lalibre.be/debats/opinions/2022/03/23/les-afghans-aussi-meritent-notreaide-M3JOY6JWYBDUJFB4ZSXWNU2VMI>
32. NPR, Parents selling children shows desperation in Afghanistan, 31 december 2021, beschikbaar op: <https://www.npr.org/2021/12/31/1069428211/parents-sellingchildren-shows-desperation-in-afghanistan?t=1647953798500>
33. The Conversation, Famine en Afghanistan : la grande hypocrisie, 8 februari 2022, beschikbaar op : <https://theconversation.com/famine-en-afghanistan-la-grandehypocrisie-175566>
34. Le Courrier, Famine afghane: la grande hypocrisie, 27 februari 2022, beschikbaar op : <https://lecourrier.ch/2022/02/27/famine-afghane-la-grande-hypocrisie/>
35. UK Home Office, Country Policy and Information Note - Afghanistan: Unaccompanied Children, April 2021 <https://www.ecoi.net/en/file/local/2050110/Afghanistanunaccompanied+children-CPIN-v2.0%28Archived%29.pdf>
36. Asylos, Afghanistan: COI Repository, 31 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.asylos.eu/Handlers/Download.ashx?IDMF=da2dbc1d-d8d9-47ff-80fc>
37. Ouest France intitulé « Reportage. Dans l'Afghanistan des talibans, le retour discret de la police des mœurs » 6 avril 2022, disponible sur <https://www.ouestfrance.fr/monde/afghanistan/reportage-dans-l-afghanistan-des-talibans-le-retourdiscret-de-la-police-des-moeurs-48f6e696-b108-11ec-9e99-36695c34ef7c>
38. L'express intitulé « Charia, droits des femmes, police islamique... À quoi ressemble la vie sous les talibans ? » 16 août 2021 disponible sur https://www.lexpress.fr/actualite/monde/proche-moyen-orient/afghanistan-chariadroits-des-femmes-police-islamique-la-vie-sous-les-talibans_2156646.html
39. EASO, "Rapport d'information sur les pays d'origine, Afghanistan : Stratégie des Talibans – recrutement", july 2012,
<https://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=516ea02a4>.
40. UNHCR, Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims, 16 december 1998, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/3ae6b3338.html> ; UNHCR, Advisory Opinion on the Interpretation of the Refugee Definition, 23 december 2004, §11 beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/4551c0374.html>.
41. UNHCR, Statement by Ms. Erika Feller, Director, Department of International Protection, UNHCR, SCIFA, 6 November 2002, beschikbaar op: <https://www.unhcr.org/admin/dipstatements/42bab1b52/statement-ms-erikafellerdirectordepartment-international-protection.html>.
42. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download, 3-4b> "
43. Danish Refugee Council, "Tilbagevenden til Afghanistan", oktober 2017, beschikbaar op <https://flygtning.dk/media/3886281/tilbagevenden-til-afghanistan-2017.pdf>, 16 en Save the Children, "From Europe to Afghanistan: experiences of child returnees", 2018, beschikbaar op https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/SCFrom_Europe_to_Afghanistan-screen%201610.pdf, 34.
44. Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016,
https://hubbleliveassets.s3.amazonaws.com/rsn/attachment/file/8/After_return_April_2016.pdf, 28- 29 45.
N. MAJIDI, "Young Afghans Returning From Europe Face Isolation and Fear Back Home", 16 november 2016, <https://deeply.thenewhumanitarian.org/refugees/community/2016/11/16/youngafghans-returning-from-europeface-isolation-and-fear-back-home>, geraadpleegd op 24 november 2020

46. F. STAHLMANN, "Gutachten Afghanistan, Geschäftszeichen: 7 K 1757/16.WI.A", 28 maart 2018, https://www.ecoi.net/en/file/local/1431611/90_1527075858_gutachten-afghanistanstahlmann-28-03-2018.pdf, 321-324.
47. UN Security Council, "Seventh report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2255 (2015) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace, stability and security of Afghanistan", 5 oktober 2016, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/2016/842, 9.
48. InfoMigrants, beschikbaar op: https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/unporteparole-taliban-affirme-queles-afghans-expulses-deurope-seront-traduitsenjustice?fbclid=IwAR2iLgCQMnlaBQw_23NBPRh_f2gLtAKxMXUTPvN7xTo51oU2YdtKWrtL_Dk&ref=fb.
49. Mixed Migration Centre, "Distant Dreams: Understanding the aspirations of Afghan returnees", januari 2019, http://www.mixedmigration.org/wpcontent/uploads/2019/02/061_Distant_Dreams.pdf, 42
50. Rapport de NANSEN intitulé Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers, 23 juni 2022, disponible sur « <https://hansen-refugee.be/wp-content/uploads/2022/06/220616-NANSEN-Notes-UNHCR-en-EUAA-beleidsrichtlijnen-Finale-versie.pdf> »
51. TF1, Afghanistan : la crainte d'un recrutement massif d'enfants par des groupes armés, 3 septembre 2021, <https://www.tf1info.fr/international/afghanistan-les-talibans-aupouvoir-la-crainte-d-un-recrutement-massif-d-enfants-par-des-groupes-armes2195372.html>
- 52 : <https://www.cfr.org/article/afghanistan-humanitarian-crisis-famine-foreign-aid-taliban>
- 53 : UK Home Office, Country policy and information note: humanitarian situation, Afghanistan, April 2022, <https://www.gov.uk/government/publications/afghanistancountry-policy-and-information-notes/country-policy-and-information-notehumanitarian-situation-afghanistan-february-2022-accessible>
- 54 : United Nations, Afghanistan: Humanitarian crisis threatens basic human rights, 14 décembre 2021 disponible sur <https://news.un.org/en/story/2021/12/1107902>
- 55 : UNICEF, Afghanistan Humanitarian Situation Report # 1, 1-15 January 2022 disponible sur <https://www.unicef.org/media/115176/file/Afghanistan-HumanitarianSitRep-15-January-2022.pdf>
- 56 : OCHA, HUMANITARIAN NEEDS OVERVIEW AFGHANISTAN, Janvier 2022 disponible sur <https://fsccluster.org/sites/default/files/documents/afghanistanhumanitarian-needs-overview-2022.pdf>
- 57 : Vluchtelingenwerk Vlaanderen, Humanitarian situation in Afghanistan, mei 2022 disponible sur <https://vluchtelingenwerk.be/sites/default/files/media/documenten/Report%20-%20Humanitarian%20situation%20Afghanistan%20%28Vluchtelingenwerk%29.pdf>
- 58 : Pajhwok, 50 Daesh affiliates surrender in Nangarhar, 6 februari 2022 disponible sur <https://pajhwok.com/2022/02/06/50-daesh-affiliates-surrender-in-nangarhar/>
- 59 : The diplomat, Is the Taliban's Campaign Against the Islamic State Working?, 10 februari 2022 disponible sur <https://thediplomat.com/2022/02/is-the-talibanscampaign-against-the-islamic-state-working/>

2.2.2. Op 10 juli 2023 dient verweerder overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten:

- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022, die eveneens wordt toegevoegd;
- COI Focus, "Afghanistan Veiligheidssituatie", 5 mei 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO, "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan. Common analysis and guidance note", april 2022 (hierna: EUAA Country guidance Afghanistan, april 2022);
- EUAA, "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023.

2.2.3. Verzoeker brengt op 16 juli 2023 aan de Raad een aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarbij wordt gewezen op volgende inventaris:

- foto's van mr. H.;
- foto's van verzoekers vader;
- publicaties van foto's van verzoeker op zijn werk op Facebook;
- foto's met vrienden;

- een arbeidsovereenkomst.

Op 17 juli 2023 brengt verzoeker ter terechtzitting aan de Raad een tweede aanvullende nota bij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, identiek aan de aanvullende nota van 16 juli 2023 waarbij thans evenwel voormelde stukken worden bijgebracht.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.3.4. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende motieven in de bestreden beslissing:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land

van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker kan door zijn minderjarige leeftijd te benadrukken geen afbreuk doen aan het voorgaande.

2.3.5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban onder meer omdat hij zich niet heeft aangeboden bij hen.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de partijen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en de daaraan gekoppelde vervolgingsproblemen met de taliban.

Er moet vastgesteld worden dat verzoeker met zijn betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in zijn verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

2.3.5.2. In de bestreden beslissing wordt terdege gemotiveerd dat verzoeker zijn reden waarvoor hij zich diende aan te melden bij de taliban, namelijk omdat hij als enige tegen de Afghaanse lokale politie zou gezegd hebben dat de dorpeling P. door de taliban gedood werd, onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst bemerkt de commissaris-generaal op goede gronden:

“In de door jou geschetste context, stonden er heel veel mensen rond het lichaam van P. en werd er ook heen en weer gesproken over wat er was gebeurd. Zo verklaar je dat de mensen erover spraken dat hij “door die vijf mensen” zijnde Taliban was neergeschoten, dat ze speciaal gekomen waren om hem te doden. Je ving zelfs op dat iemand zei dat hij aan het bellen was toen hij werd neergeschoten (CG p.12). Op de vraag of iemand iets had gezien, of er mensen waren die gezien hadden dat de Taliban de man hadden neergeschoten, geef je geen duidelijk antwoord en zeg je “ja, de jongens met wie ik cricket speelde, zeiden ook niets”. Hierbij moet worden vastgesteld dat jij en je vrienden enkel hebben gezien hoe vijf Taliban strijders voorbij het cricketveld zijn gekomen (CG p.9). Omdat er weinig tijd zat tussen dit moment en de schoten, verkeerde je in de veronderstelling dat de man door de Taliban werd gedood. Dit werd ook door omstaanders gezegd. Dit incident vertel je levendig en het is aannemelijk dat je iets dergelijks hebt meegemaakt.

Echter, het is opmerkelijk dat in de gegeven context, waarbij er veel mensen rond het lichaam staan, niemand van de volwassenen de vraag van de arbaki zou beantwoorden. Het is raden naar de reden hiervoor, maar nog gesteld dat er een zekere omerta geldt en/of de mensen niet durven om de Taliban aan te wijzen, dan is het zeer opvallend dat jij, een jonge snaak van dertien of veertien jaar zoiets wel zou doen. Op die leeftijd ben je voldoende op de hoogte van culturele codes die zeer sterk zijn tussen Pashtoen (CG p.7). Binnen de Afghaanse cultuur, waar kinderen en jongeren geacht worden hun mond te houden in aanwezigheid van volwassenen, is het weinig aannemelijk dat jij het zou hebben aangedurfd om de stilte te doorbreken en aan de arbaki te vertellen dat Taliban de man hadden neergeschoten. Dat niemand van de omstaanders hierop zou reageren, is weinig waarschijnlijk (CG p. 13). Hierbij dient ook te worden opgemerkt dat ook de arbaki je geen verdere vragen hebben gesteld (CG p.12), wat toch mag verbazen als je een dergelijke verklaring zou doen. Nog gesteld dat je in de chaos van het moment je mond zou hebben voorbij gepraat, dan werd er duidelijk geen aandacht aan gegeven, noch door de arbaki, noch door de omstaanders (CG p.12-13). Het is dan ook weinig overtuigend dat iemand van de omstaanders de moeite zou hebben genomen om naar de Taliban te stappen, om hen te zeggen dat jij gezegd had dat P. door hen werd neergeschoten (CG p.13).”

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en wijst erop dat verweerder bevestigt dat hij op een heel levendige manier de uitwisseling van schoten tussen de taliban en de arbakis heeft beschreven evenals de evenementen die verbonden zijn met de verzameling van de dorpelingen rond Palwanai.

Verzoeker voert aan dat het juist gaat over de evenementen die de oorsprong zijn van al zijn problemen. Hij betoogt dat verweerder zich baseert op een persoonlijke overtuiging om te rechtvaardigen dat hij niet geloofwaardig is: het feit dat hij durfde te vermelden dat P. door de taliban doodgeschoten werd. Hij meent dat hij zelf uitlegde dat er heel dikwijls conflicten waren tussen de taliban en de Afghaanse lokale politie en dat hij niet nagedacht heeft toen hij sprak. Verzoeker stelt dat hij hier opnieuw heel precies is over de beschrijving van de scène. Hij vervolgt dat uit zijn persoonlijk onderhoud blijkt dat ook andere personen van deze scène, na zijn tussenkomst gesproken hebben. Verzoeker meent dat het heel vreemd is dat dit

element door het CGVS in zijn beslissing verzwegen wordt. Hij wijst erop dat er geen vraag aan hem gesteld werd over de identiteit van de aanwezige personen noch over de identiteit van de mensen die hem ondervraagd hebben. Verzoeker betoogt dat dit jammer is, des te meer dat zijn raadsheer aan verweerder, op het einde van zijn persoonlijk onderhoud, gevraagd heeft dit te doen en dit met de bedoeling zijn geloofwaardigheid te versterken gezien alle precieze informatie die hij in staat is te geven. Door te volharden in zijn verklaringen die door verweerder niet betwist worden brengt verzoeker geen dienstige elementen bij die bovenstaande pertinente weigeringsmotieven kunnen weerleggen. Verzoeker verwijt verweerder een persoonlijke beoordeling doch gaat eraan voorbij dat verweerder uitdrukkelijk heeft gewezen op verschillende relevante factoren zoals onder meer verzoekers jonge leeftijd en de culturele codes van Pashtoen alsook rekening heeft gehouden met de door verzoeker geschetste context van meerdere omstaanders die evenwel nalieten het woord te nemen. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt verklaarde hij nergens op het CGVS (noch bij de DVZ) dat ook andere personen later het woord namen in aanwezigheid van de lokale politie (persoonlijk onderhoud, p. 9; 12).

Waar verzoeker betoogt dat verweerder hem niet ondervroeg over de identiteit van de aanwezige personen, wijst de Raad erop dat verzoeker eerder verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat de aanwezige personen de jongens waren die cricket met hem speelden en andere mensen die uit de Shirazwinkels kwamen (persoonlijk onderhoud, p. 11, 12). Dergelijke verklaring uit de notities van het persoonlijk onderhoud wordt overigens door verzoeker zelf geciteerd in zijn verzoekschrift. Bijgevolg is verzoekers verwijzing naar de opmerking van zijn raadsheer aan het einde van het persoonlijk onderhoud ook niet dienstig gezien afgeleid kan worden uit zijn eerdere verklaringen wie hij bedoelde met 'de anderen'. Hoe dan ook moet de Raad opmerken dat de precieze identiteit van de aanwezige personen niet dienstig lijkt nu hiermee geen afbreuk kan gedaan worden aan de vaststelling dat het weinig aannemelijk is dat verzoeker bij de arbakis de taliban zou hebben aangewezen als daders van de moord op een dorpeling terwijl andere omstaanders, wie zij ook mogen zijn, het woord niet namen. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij en de anderen enkel werden aangesproken door de Afghaanse lokale politie en zij hem geen verdere vragen stelden nadat hij de taliban aanwees als de daders (persoonlijk onderhoud p. 12).

Voorts wordt in de bestreden beslissing gewezen op volgende terechte weigeringsmotieven:

"Vervolgens komt er de volgende dag een jongen tegen jouw vader zeggen dat hij zich samen met jou moest aanbieden bij A. S. a.k.a. H. die de belangrijkste Taliban is van jullie regio en die zetelt op "de hoger gelegen plaats" (CG p.13). Je verklaring overtuigt niet. Het is toch weinig aannemelijk dat de Taliban, die in de regio dagelijks geëngageerd zijn in gevechten met de arbaki zich druk zouden maken over een uitspraak, van een jongen, die voor hen geen enkele consequentie heeft. Kort onderzoek op internet leverde één bron op waarin verwezen wordt naar een Talibancommandant in Khogyani, met de naam H., maar deze persoon werd gedood in 2013 (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). De naam van een zeer actieve top - commandant in je regio (zie aan het dossier toegevoegde informatie), met name (Mullah) D., ken je niet (CG p.7)"

Verzoeker betoogt dat geen bijkomende vraag gesteld werd over de scene of over de praktijk van de leiders van de taliban om de dorpelingen te verzamelen. Hij meent dat het risico op onmenselijke en vernederend behandelingen heel hoog is gezien de recente verslagen over het gedrag van de taliban in zijn streek van herkomst. Verzoeker stelt dat een eenvoudig vermoeden van ongewenst gedrag voldoende is. Hij besluit dat zijn vrees gerechtvaardigd is.

Verzoeker kan met zijn betoog allerminst overtuigen daar hij geen concrete en valabele elementen bijbrengt die bovenstaande omstandige bevindingen kunnen weerleggen. Daarenboven wijst de Raad erop dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verweerder duidelijke en diepgaande vragen stelde aan verzoeker betreffende de wijze waarop hij opgeroepen werd door de taliban. Verzoekers verwijt dat er geen bijkomende vraag gesteld werd over de praktijk van de leiders van de taliban tot het verzamelen van de dorpelingen is niet dienstig in de door hem zelf geschetste concrete context.

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota's opwerpt dat hij het Facebookprofiel kon vinden van voormeld talibanlid H. die aldus wel nog in leven is en waarvan hij stelt foto's toe te voegen, moet de Raad opmerken dat het louter bestaan van een Facebookprofiel geenszins afbreuk kan doen aan de vaststelling dat uit objectieve informatie blijkt dat deze persoon werd gedood in 2013 (cf. administratief dossier, blauwe map met landeninformatie) nu dergelijk profiel en de inhoud ervan geen garantie biedt over de authenticiteit van het profiel, de auteur of inhoud ervan noch met zekerheid kan vastgesteld worden dat de erop geplaatste foto's betrekking hebben op talibanlid H. en niet reeds werden genomen vóór 2013 doch erna werden gepost.

Zelfs indien verzoeker erin zou slagen aan te tonen dat dit talibanlid in leven zou zijn, moet daarenboven beklemtoond worden dat verzoeker er niet in is geslaagd afbreuk te doen aan de vaststelling het weinig aannemelijk is dat de taliban, die in de regio dagelijks geëngageerd zijn in gevechten met de arbaki zich

druk zouden maken over een uitspraak, van een jongen, die voor hen geen enkele consequentie heeft, te meer de overige weigeringsmotieven mee in acht genomen.

Vervolgens motiveert verweerder op omstandige wijze:

“Je verklaart dat je vader panikeerde omdat er van die hogere plaats niemand levend terug komt. Een voorbeeld uit je eigen familie spreekt dit echter tegen. Zo verklaarde je dat één van je neven soldaat was bij het leger, dat zijn familie problemen kreeg met de Taliban en onder druk werd gezet om hun zoon aan te moedigen te stoppen met zijn job voor het leger, wat deze ook heeft gedaan. Op de vraag of hij dan in de problemen was geraakt, zeg je dat hij voor ondervraging werd meegenomen naar de “hogere plaats” en dat er daarna geen problemen meer waren (CG p.8). In de door jou geschetste context is het weinig aannemelijk dat je vader niet naar de Taliban zou gaan, eventueel vergezeld van de malik, om te vernemen wat het probleem is en hoe het kan worden opgelost. Immers, hoewel de Taliban burgers doodden, in de eerste plaats deze met nauwe banden met de (voormalige) Afghaanse overheid, is het toch niet geloofwaardig dat ze iedereen die ze naar “de hogere plaats” roepen, ook daadwerkelijk doden, zoals je blijft beweren (CG p.14). Het voorbeeld van je neef, spreekt dit overigens tegen. Bovendien, gezien het om een relatief klein vergrijp gaat, gesteld dat je als enige in publiek zou hebben gezegd dat P. door Taliban werd neergeschoten – wat weinig waarschijnlijk is-, is het niet uitgesloten dat jij en je vader er met een waarschuwing vanaf zouden komen. Niet opdagen zou wellicht erger zijn. Het is niet overtuigend dat er geen alternatieve reacties waren, dan je naar het huis van je oom te sturen en af te wachten. Gezien je vader de verantwoordelijkheid had om je te presenteren, overtuigt het niet dat hij thuis blijft en afwacht.

Je verklaart dat je vader je naar het huis van je oom moederszijde bracht, nadat hij zou zijn gesommeerd door een kind. In de avond kwamen de Taliban naar het huis van je vader, vroegen naar jou en drongen het huis binnen toen je vader zei dat je er niet was. Je vermoedt dat je vader door hen werd geslagen, maar hierop doorgevraagd, kan je geen verdere informatie geven. Op de vraag of je iets aan je vader hebt gezien, zeg je dat je hem niet goed hebt kunnen zien (CG p.13), wat toch een bevreemdende verklaring is. Immers, indien je vader werkelijk in elkaar zou zijn geslagen, zoals je verklaart, dan moet dat toch op de een of andere manier zichtbaar zijn geweest.”

Bij gebrek aan enig dienstig verweer maakt de Raad bovenstaande pertinente weigeringsmotieven tot de zijne.

Tot slot wijst de commissaris-generaal op volgende correcte bevindingen:

“Hoe dan ook, je bent niet op de hoogte of je vader na jouw vertrek nog enige problemen heeft gehad met de Taliban, omwille van het door jou aangehaalde vluchtmotief (CG p.14). Dit is toch opmerkelijk –en ondergraaft de geloofwaardigheid van je verklaringen terzake-, aangezien je vader zich samen met jou diende te presenteren, en hem – na de beweerde inval van de Taliban in jullie huis – werd gezegd dat hij zijn zoon zo vlug mogelijk diende te presenteren. Je stelt dat je familie je misschien niet volledig inlicht, toch is het in het kader van je vraag om bescherming een belangrijk element om te weten of na je vertrek de Taliban je vader verder persoonlijk hebben gevisieerd. Hoewel je verklaart weinig contact te hebben met je vader, kan je je moeder contacteren via de FB van een neef (CG p.6). Het was dus niet onmogelijk om je op de hoogte te stellen. Je verklaart dat je heel ongerust bent over je ouders en je zus, maar dit heeft voornamelijk te maken met de algemene situatie na de machtsovername van de Taliban. Zo verklaar je dat je vader oud is, dat de Taliban om eten komen vragen, wat moeilijk is (p.14 en p.16).”

Verzoeker betoogt dat hij heel precies is tijdens zijn persoonlijk onderhoud over wat er na zijn vertrek gebeurde. Hij meent dat hij verschillende keren ondervraagd werd en iedere keer samenhangende antwoorden geeft. Zo stelt hij dat hij zelf uitlegt dat zijn vader hem niet onmiddellijk een uitleg heeft gegeven en dat hij het hem zelfs niet gezegd zou hebben. Verzoeker betoogt wat de actuele situatie betreft verweerder het feit verzwijgt dat hij uitlegt dat hij alleen maar twee keer met zijn vader gesproken heeft en dit in heel specifieke situaties, met name een eerste contact meer dan een jaar na zijn vertrek en een tweede keer per bericht omdat hij zijn vader zoveel miste. Hij besluit dat het hierdoor niet hoeft te verbazen dat als jongeman zijn vader niet over de evenementen na zijn vertrek ondervraagd heeft. Hij wijst erop dat men niet mag vergeten dat hij minderjarig is en daarbij zijn vader vroeger al geweigerd heeft hem informatie te geven over de evenementen die zich met de taliban voordeden. Verzoeker stelt dat zoals verweerder al liet opmerken hij inderdaad contacten heeft met zijn moeder maar hij zijn woorden nuanceerde tijdens het persoonlijk onderhoud door te vermelden dat zij heel veel huilde en niets wou zeggen. Verzoeker betoogt dat dit het gebrek aan informatie over de bezoeken door de taliban op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud zijn verhaal niet ongeloofwaardig maakt. Hij besluit dat gezien alle details die gegeven werden en het gebrek aan tegenstrijdigheden het risico bij een terugkeer moeilijk te betwisten is.

Verzoeker kan met dergelijk betoog bovenstaande terechte weigeringsmotieven niet weerleggen. Verzoeker kan zijn gebrek aan informatie inzake feit of zijn vader nog problemen zou gehad hebben met

de taliban na zijn vertrek geenszins verschonen. De Raad stipt hierbij aan dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de kernelementen van zijn vluchtrelaas, in casu de situatie van de vader gezien ook hij werd gesommeerd door de taliban en hierbij net als verzoeker verstek liet. In casu kan niet blijken dat verzoeker de nodige actieve houding heeft aangenomen en de nodige interesse heeft getoond teneinde de nodige duiding te kunnen verschaffen hieromtrent hoewel hij nog contacten heeft onderhouden met zijn vader na zijn vertrek en op heden nog steeds contact onderhoudt met zijn neef en moeder. Daarenboven maakte verzoeker geenszins gewag van enige problemen die zijn vader zou ondervonden hebben met de taliban en stelde hij dat het goed ging met zijn familie (persoonlijk onderhoud, p. 6-7, p. 14) hetgeen afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vervolgingsvrees.

Waar verzoeker thans in zijn aanvullende nota's opwerpt dat zijn vader wegens zijn vertrek in elkaar werd geslagen moet de Raad erop wijzen dat verzoeker met deze plotse post factum toevoeging niet kan overtuigen. Verzoeker voegt foto's van zijn gewonde vader maar de Raad moet opmerken dat uit deze foto's de reden van zijn verwondingen niet kan vastgesteld worden. Er kan hieruit niet afgeleid worden in welke omstandigheden of welke periode deze foto's werden gemaakt. Foto's zijn immers slechts een momentopname en tonen geenszins de concrete omstandigheden aan waarin ze genomen zijn. Zij kunnen bovendien eenvoudig geënceneerd worden en bieden geen garantie over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld noch kunnen ze worden geverifieerd.

Waar in het verzoekschrift gewezen wordt op een risico voor rekrutering door de taliban in hoofde van verzoeker omwille van zijn minderjarigheid en ouderdom van zijn vader, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeker gedurende de gehele procedure geenszins verklaarde dergelijke vrees te hebben. Zelfs zo aangenomen kan worden dat verzoeker dergelijke vrees koestert, wijst de Raad op de meer recente landeninformatie die door verweerder bij aanvullende nota werd bijgebracht. Uit deze recente landeninformatie bijgebracht blijkt dat het risico op gedwongen rekrutering door de taliban over het algemeen klein is (EUAA, "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023, p. 63).

In deze recente landeninformatie wordt er nog gewezen op de elementen die het risico op gedwongen rekrutering vergroten met name: de leeftijd, gender (jonge mannen), de regio van herkomst (in geval van rekrutering door de IS) en de militaire achtergrond (EUAA, "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023, p. 63). Verzoeker toont door louter zijn minderjarigheid te benadrukken en te wijzen op de ouderdom van zijn vader alsook zijn herkomstregio geenszins aan onder dergelijk profiel te vallen, waardoor er niet volgehouden kan worden dat hij wel degelijk een risico loopt op gedwongen rekrutering door de taliban bij een terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker die niet aantoonbaar te beschikken over enig militair profiel of bepaalde vaardigheden, blijft in gebreke dienstige elementen bij te brengen om een gedwongen rekrutering aannemelijk te maken gelet op de beschikbare actuele landeninformatie.

De Raad meent dat het door verzoeker neergelegd document, zijnde de taskara van zijn vader geen afbreuk kan doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte reden waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker. De Raad meent bijgevolg dat verzoeker dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

2.3.5.3. Verzoeker haalde tevens een vrees aan wegens zijn verblijf in het buitenland en het gegeven een beschermingsverzoek te hebben ingediend.

In het verzoekschrift wordt omstandig ingegaan op verzoekers vrees wegens (gepercipieerde) verwestering.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO Afghanistan Country Focus januari 2022, p. 25

e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het de facto-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft "zina" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken. (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 December 2021 in EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA

“Afghanistan targeting of individuals”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “Guidance Note” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, noch als zodanig worden beschouwd omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “to play the game”. Het komt aan verzoeker toe in concreto aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de gedragingen van de verzoeker en diens zichtbaarheid (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verweerder in zijn aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79).

Waar verzoeker verwijst naar algemene informatie, het feit dat hij al twee jaar in België is en Afghanistan in 2019 heeft verlaten, maakt hij met deze boude poneringen zijn beweerde verwestering of dat hij als zodanig kan worden beschouwd bij een terugkeer uit Europa geenszins concreet aannemelijk.

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota's zijn integratie benadrukt, aanvoert dat hij Frans spreekt, Belgische vrienden heeft en sinds twee jaar werkt waarbij hij foto's en een arbeidsovereenkomst bijbrengt,

merkt de Raad op dat deze elementen lovenswaardig zijn maar nog niet maken dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn *“to play the game”* of dat zijn gedragingen doordrongen zijn van een zodanig (onbewuste) verandering, dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde *‘besmet’* door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. In casu kan uit de aangebrachte elementen niet worden afgeleid dat verzoeker zich fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in zijn hoofde zou kunnen worden vastgesteld. Het tegendeel wordt door hem alleszins niet in concreto aannemelijk gemaakt. Dat verzoeker wegens zijn tewerkstelling in aanraking komt met alcohol houdt niet in dat hij zich bepaalde gedragingen zodanig eigen zou hebben gemaakt dat hij die onmogelijk nog kan veranderen, te meer verzoeker niet verklaart zelf alcohol te drinken.

Verzoeker toont zodoende niet aan dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

Er moet hierbij vastgesteld worden dat zelfs zo kan worden aangenomen dat verzoeker een deel van zijn vormende jaren buiten Afghanistan heeft doorgebracht, verzoeker nalaat om in concreto aan te tonen dat zijn louter verblijf in Europa hem dermate zou hebben verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan, te meer verzoeker tot ongeveer zijn veertien jaar in Afghanistan heeft verbleven alwaar hij naar de madrassa en naar school ging en zijn vader hielp bij het hoeden van geiten (persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 8; Verklaring DVZ van 11 januari 2021, p. 6), waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Zodoende kan niet worden aangenomen dat verzoeker totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Hierbij wordt nog aangestipt dat verzoeker niet aantoonde dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn ouders, vier zussen, twee maternale ooms en paternale oom nog in Afghanistan verblijven (Verklaring DVZ van 11 januari 2021, p. 9; persoonlijk onderhoud, p. 5-6). Daarenboven verklaarde verzoeker dat hij contact heeft met zijn moeder en neef via Facebook, hij twee keer zijn vader heeft gehoord na zijn vertrek waarvan de laatste keer drie tot vier maanden geleden was ten tijde van het persoonlijk onderhoud en hij het telefoonnummer van zijn schoonbroer heeft die hem overigens de taskara van zijn vader heeft opgestuurd (persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 14-15). Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou en verklaarde soennitisch moslim te zijn (Verklaring DVZ van 11 januari 2021, p. 6).

In zoverre verzoeker wijst op het leven onder talibanbewind en de beperking van fundamentele vrijheden van kinderen in Afghanistan, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke. Bovendien wijst de Raad er nog op dat verzoeker in de loop van de administratieve procedure op geen enkel moment gewag heeft gemaakt van een dergelijke vrees.

Inzake verzoekers foto's op sociale media inzake zijn tewerkstelling waarbij alcohol wordt geserveerd stipt de Raad vooreerst aan dat verzoekers aanwezigheid op een Facebookaccount of op andere sociale media geen objectieve aanwijzing inhoudt voor verzoekers bewering als zou hij zijn verwesterd of als dusdanig worden gepercipieerd. De Raad herhaalt dat het gegeven dat verzoeker wegens zijn tewerkstelling in aanraking komt met alcohol niet zonder meer inhoudt dat hij zich bepaalde gedragingen zodanig eigen zou hebben gemaakt dat hij die onmogelijk nog kan veranderen, te meer verzoeker niet verklaart zelf alcohol te drinken. Verzoeker poneert dat zijn moeder hem contacteerde en meedeelde dat zij ten gevolge van de publicatie van foto's oproepen van de familie had gekregen in verband met deze publicatie en hem heeft gevraagd deze weg te nemen. Verzoeker maakt met deze blote beweringen evenwel geenszins een gegronde vrees of ernstige schade wegens problemen met de taliban of zijn familie aannemelijk nu in zijn aanvullende nota's slechts sprake is van "oproepen van de familie" zonder blijk van enige bedreigingen of concrete implicaties. Bovendien blijkt uit de aangehaalde landeninformatie dat de berichten die men op sociale media platforms schrijft en deelt waarschijnlijk geen gevolgen zullen hebben, tenzij deze berichten aanleiding geven tot de dood of arrestatie van een persoon. Hoewel internationale media berichten dat

de taliban reeds Afghansen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media betroffen deze echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. Verzoeker maakt in casu verder geenszins aannemelijk dat uit het loutere feit dat er foto's van hem werden gepubliceerd waarop hij te zien is met alcohol afgeleid kan worden dat hij zich dermate kritisch uit ten aanzien van de taliban waardoor hij dreigt geïdoleerd te worden. Hoe dan ook toont verzoeker niet aan dat het voor hem onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan, zoals ook zijn moeder heeft gevraagd, deze foto's te wissen of te laten verwijderen.

Volledigheidshalve bemerkt de Raad nog dat waar verzoeker verwijst naar 's Raads arresten in herinnering dient te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de aangehaalde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

2.3.5.4. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip "ernstige schade" in dit artikel heeft betrekking "op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling. Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet worden voortvloeiend uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van januari 2023 (p. 111: "Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.").

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld. De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend

worden voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de preciaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Hierbij wordt nog volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn ouders, vier zussen, twee maternale ooms en paternale oom nog in Afghanistan verblijven (Verklaring DVZ van 11 januari 2021, p. 9; persoonlijk onderhoud, p. 5-6). Bovendien verklaarde verzoeker dat hij contact heeft met zijn moeder en neef via Facebook, hij twee keer zijn vader heeft gehoord na zijn vertrek waarvan de laatste keer drie tot vier maanden geleden was ten tijde van het persoonlijk onderhoud en hij het telefoonnummer van zijn schoonbroer heeft die hem overigens de taskara van zijn vader heeft opgestuurd (persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 14-15). Daarenboven stipt de Raad aan dat verzoeker verklaarde dat zijn familie twee velden bezit en hij vernomen had van zijn neef dat het goed gaat met zijn familie, zij voldoende inkomsten hebben van de gronden en ze kunnen overleven (persoonlijk onderhoud, p. 7). Tot slot stipt de Raad aan dat verzoekers vader zijn reisweg betaalde (Verklaring DVZ van 11 januari 2021, p. 11).

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.3.5.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e.* 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2 106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke en 1 406 gewonden), voornamelijk ten gevolge van aan ISKP toegeschreven IED's - aanvallen en 'unexploded ordnance', wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met

IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan, januari 2023*, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar en niet uit de provincie Paktika noch Laghman zoals verkeerdelijk wordt aangehaald in het verzoekschrift. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld in Nangarhar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker brengt in casu geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

De Raad merkt nog op dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

In zoverre in het verzoekschrift wordt opgeworpen dat er een gebrek aan informatie is inzake de huidige situatie in Afghanistan, wordt het volgende aangestipt.

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker, wiens verzoekschrift doorspekt is met landeninformatie, doet hierover niet anders denken.

In zoverre verzoeker tot slot wijst op de Nansen nota van juni 2022 en verweerders analyse en gebruik van de landeninformatie bekritiseert moet de Raad vaststellen dat verzoeker met de loutere verwijzing naar voormelde nota en zijn theoretisch betoog niet in concreto aanduidt welke verkeerde conclusies verweerder in casu zou hanteren of in welke mate de gemaakte analyse niet correct of actueel zou zijn met betrekking tot onderhavige zaak.

Volledigheidshalve bemerkt de Raad nog dat waar verzoeker verwijst naar 's Raads rechtspraak in herinnering dient te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze rechtspraak kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.9. Waar verzoeker de schending opwerpt van artikel 24 van het Handvest, merkt de Raad hierbij op dat verzoeker een voogd werd toegewezen en wel degelijk persoonlijk werd gehoord, dit in het bijzijn van zijn voogd en advocaat, door een gespecialiseerde protection officer die een opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. Bij de beoordeling van zijn verklaringen werd overigens uitdrukkelijk rekening gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en maturiteit. Verzoeker kreeg tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door zijn voogd en advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is.

Hoewel het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, merkt de Raad op dat een loutere verwijzing naar dit hoger belang (vervat in onder meer artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag en artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet) niet kan volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

In deze omstandigheden kan niet vastgesteld worden dat verzoekers rechten niet of niet afdoende werden gerespecteerd.

2.3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat en zijn voogd, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.3.11. Waar verzoeker tevens een schending opwerpt van het recht verhoord te worden, moet de Raad aanstippen dat verzoeker uitvoerig werd gehoord na de machtsovername van de taliban. De Raad herhaalt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. Een schending van het hoorrecht kan in casu niet aangenomen worden.

2.3.12. De uiteenzetting van verzoeker laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

2.3.13. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend drieëntwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	H. CALIKOGLU
---------------------	--------------